

נספח

תולדות המשפחה

נפש

714

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Województwo świętokrzyskie
Urząd Stanu Cywilnego w Kielcach
Nr 341/1920/IX
Kielce, dnia 11 maja 1920r.

ODPIS ZUPEŁNY AKTU URODZENIA

I. Dane dotyczące dziecka:

1. Nazwisko Nachtyngler

2. Imię (imiona) Wolf

3. Płeć chłopca

4. Data urodzenia czwartego maja tysiąc dziewięćset dwudziestego (04.05.1920) roku (godz. 09:00)

5. Miejsce urodzenia Kielce

II. Dane dotyczące rodziców:

	Ojciec	Matka
1. Nazwisko	<u>Nachtyngler</u>	<u>Nachtyngler</u>
2. Imię (imiona)	<u>Chaim</u>	<u>Fajga</u>
3. Nazwisko rodziców	<u>Nachtyngler</u>	<u>Sosztajk</u>
4. Data urodzenia	<u>1872 28</u>	<u>1872 20</u>
5. Miejsce urodzenia	<u>Dąbrowa</u>	<u>Dąbrowa</u>
6. Miejsce zamieszkania w dniu urodzenia dziecka		

שורשיה של משפחת מכטינגר הם בעיירה קילץ (קילצה, Kielce) שבפולין. אביה של חוה - זאב (וולף) מכטינגר נולד בשנת 1920 להוריו - חיים מכטינגר (יליד 1896) ופיגה (לבית בוימשטיין, ילידת 1900). הוא היה האח הבכור לעוד שמונה אחים ואחיות - והיחיד ששרד. הוריו וכל אחיו ואחיותיו נשלחו למחנה המוות בטרבלינקה ב-22 באוגוסט 1942 - שם נרצחו.

לאחרונה הצלחנו לאתר מסמכים בארכיון בעיר קילצה, המעידים על נישואיהם של חיים מכטינגר ואשתו פיגה - הוריו של זאב, וכן על כתובת המשפחה, שהתגוררה ברחוב בודזטינסקה 56 עד שנת 1933, ולאחר מכן באותו רחוב בבית מספר 71.

סבא זאב נפטר לפני שנים אחדות, וטרם מותו לא השכלנו לשמוע ממנו סיפורים אודות ילדותו וקורותיו במלחמה. דף אחד של זיכרונות שכתב בכתב ידו נותר אצלנו, וכך הוא כותב (השגיאות במקור):

• זאב מכטינגר

ספטמבר 1939 קילץ Kielce

מלחמת העולם השנייה פוגשת אותי בעיר מולדתי בבית הורי. ההכנות הפולניות להגנת העיר, לא הייתה יעילה, כמו ברוב חלקי הארץ. אבי היה מגוייס לצבא הפולנית. אמי הייתה כתמיד חלשה וחולה. אני בתור הבן הבכור, הייתי חייב לדאוג לפרנסת המשפחה, שכללה חוץ ממני, עוד חמישה אחים ושלוש אחיות, שמות האחים היו כדלקמן: שלום, אליעזר דוד. משה, ישראל - דוב, יחיאל, שמות האחיות היו כדלקמן: שרה זיסל - רבקה - רחל, סדר הגילים היו מהבכור עד הצעיר (1 זאב 2 שלום 3 שרה זיסל 4 אליעזר דוד 5 משה 6 ישראל דוב 7 רבקה 8 יחיאל 9 רחל, אבי חזר מהשבי הגרמנית בערך שבועיים אחרי התחלת המלחמה.

הפחד ששרר בפני הגרמנים התחיל לתת את תוצאותיה. החנות שלנו שהיה עוד פתוח (מכולת שלוש קירות - מוצרי עור קיר אחד) התחיל להתרוקן מבהלת הקניות, ומהביקורים של הגרמנים שהיו לוקחים סחורה בלי לשלם, כמו דברי מתיקה, קפה, סוכר, סבון וכדומה.

לא עבר אלא זמן קצר, וכבר התחלנו להרגיש את הפחד בפני הכובשים הגרמניים, שהתחילו לחטוף

ולרדוף אחרי יהודים- ולקחת לעבודות כפיה בתוכם חלשים וזקנים. בהתחלה חפשו אחרי גברים, אחר כך גם אחרי נשים ונערות בעיקר.

אוקטובר 1939 - קילץ:

הסריקות אחרי יהודים לא פסקו, יהודים עם זקנים התחבאו במרתפים- מחסנים- אורוות- בשדות וכולי, כי מיד התחילו לגזוז להם את הזקנים ופיאות עם סכינים, ככה שלא פעם גם חתכו למסכנים גם את הבשר של הסנטר.

הבית והמשפחה שלנו היא מהמעמד הבינוני. החנות מכולת הספיקה לפרנס את כל בני המשפחה. הילדים אכלו לא רק לשובע אלא אף בחלו באוכל מסויים, לחמניות טריות שהתחילו לאכול כמעט אף פעם לא גמרו, אלא השאירו חתיכות פה ושם ולעומת זאת ביקשו תמיד עוגות עם קרם או עם מילוי פיקנטי אחר. כאמור זה היה כך רק עד שהתחילו הגרמנים להציק ליהודים. החנות נסגרה, הפרנסה הצטמצמה, הרדיפות גברו מיום ליום.

בהלכי ברחוב נסתגרו הרחובות מכל הצדדים וחייילים גרמנים עם כלבים תופסים יהודים ועורכים בהם פוגרום ממש!"

ל-כאזר ואחרי עינויים על אנשיים עם פכוה רצח שיחררו את רוב האנשים, וכעשרה אחוז לע
 בירוקה היו איומה, הרוצחים רצחו אותם ממש, ואת אפרם שלנו למשפחותיהם נגד השלום ג
 אני כשלעצמי חזרתי מפצוע בגופי ובראשי, בגופי נשאר פצעים מהכלבים שנשכו אותנו, וכו
 קבלנו עם מקלוחסגומי בפנים ובראש, הרוצחים עוד לא הסתפקו בזה אלא עוד רדפו אחרינו כש
 על הסוסים בכדילהכהיל אותנו ולהתפקע מצחוק.
 קרוב לשבוע ימים שכתי במיטה אחרי המקרה הזה הייתי שכור גרוחי ובנפשי פחדתי כבר
 לצאת מהיטה זאבל גם בניה לא נתנו לנו להיות בשקט, חיפשו אותנו גם ביום וגם בלילה, כל
 יהודי היה חייב לעבוד ולהציג תעודה ע-ודה; לכל גרמני שדרש את זאת.
 אויזאבוי היה ליהודי שהכרטיס עבודה שלם לא היה לא בסדר, היו אוסרים אותו על המקום
 ואחרי עינויים קשים בגסטפו כבר לא היה בדרך כלל לנסודיה, מסוגל לעבודה.
 נובמבר-1939

באותו זמן הניעו ידיעות עצובות מאוד שבמברלינה ז אושבינצ'ימזעוד פקוסה החחילו
 לנזה מחנות ריכוז, מה זה צריך להיות בדיוק אף אחד בזמנו לא ידע לענות רק דבר אחד היה
 ברור, שטשהו סוחר באויר, היות והשפועה אומרו שחושבים לרכז במחנה את כל היהודים,
 ובשתיגע מדיעה; על גיף. הסכימו כבר אפילו האוטטמיסטים שאין סנוס מבריהם
 המצב של אספקה מזון היה בכי רע, היתה חלוקה של לחם כ-500 גרם לנפש. אבל כשיהודים
 התיצבו בחורים, חוציאו אותם הגרמנים מהחור, והמולנים עוד צחקו, לא היתה ברירה אלא לחפש
 נשוק השחור.

עוד לא הסתפקו בזה אלא עוד רדפו אחרינו
 כשהם על הסוסים בכדי להבהיל אותנו ולהתפקע
 מצחוק. קרוב לשבוע ימים שכתי במיטה אחרי
 המקרה הזה, הייתי שבור ברוחי ובנפשי; פחדתי
 כבר לצאת מהיטה, אבל גם בבית לא נתנו לנו
 להיות בשקט, חיפשו אותנו גם ביום וגם בלילה,
 כל יהודי היה חייב לעבוד ולהציג תעודת עבודה
 לכל גרמני שדרש זאת.

אוי ואבוי היה ליהודי שהכרטיס עבודה שלו לא
 היה בסדר, היו אוסרים אותו על המקום ואחרי
 עינויים קשים בגסטפו - כבר לא היה בדרך כלל
 מסוגל לעבודה.

במקום אחר כותב זאב:
 "ביום בהיר אחד נלקחתי יחד עם עוד כאלף יהודי
 עירנו ע"י הגרמנים ימה שמם וזכרם ל-באזאר
 ואחרי עינויים על אנשיים עם מכות רצח שיחררו
 את רוב האנשים וכעשרה אחוז נעצרו, את גורלם
 נודע לנו אחר כך. היו אלה אנשי שם עשירים
 מופלגים, עסקנים וכולי. הידיעות היו איומות,
 הרוצחים רצחו אותם ממש, ואת אפרם שלנו
 למשפחותיהם נגד תשלום גבוה.

אני כשלעצמי חזרתי פצוע בגופי ובראשי, בגופי
 נשאר פצעים מהכלבים שנשכו אותנו, וכתוספת
 קיבלנו עם מקלות גומי בפנים ובראש, הרוצחים

● למטה באמצע: האחות
אסתר לבית מנטליק ובנה.

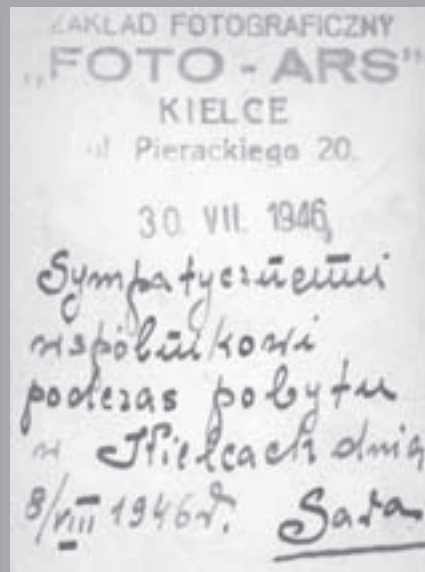
● צילום משפחתי מקילץ.

● צילום משפחתי מקילץ.

● פולה לבית מנטליק.

• שרה בוימשטיין (לימים קמינר)
בת דודתו של זאב, ניצולה יחידה
ממשפחתה.
התמונה צולמה בקילץ לאחר
המלחמה.

• זאב ופולה בזלצבורג, לאחר
המלחמה.

• יהודים בבית
הקברות בקילץ
לאחר המלחמה.

• האחיות סילביע מנטליק בקילץ

• סילביע מנטליק, אחותה של פולה,
והאם אסתר לבית ווסרמן.

התאחדות הציונים הדמוקרטים
"אחוד" בפולין

כרטיס-חבר

מס' 11,708

D-06714

Zjednoczenie Sjonistów - Demokratów
„ICHUD” w Polsce.

LEGITYMACJA

Nr. 11,708

34

Zjednoczenie Sjonistów - Demokratów „ICHUD” w Polsce

Nazwisko Machtyngec

Imię Holc

jest członkiem organizacji w Premkovo

Komitet Centralny

Premkovo 12/11/46 1946

*Chłocysta, język i kultura hebrajska, żydowska
społeczność, pozostawanie bezreligijnych i bezpartyjnych,
małygimolna wzajemna tolerancja oraz przynależność
kultu pracy na ziemi palestyńskiej - oto główne zasady
wychowawcze „Ichuda”.*

Sjantem dety do:

1. Walki i nieograniczonej imigracji żydowskiej do Erec-Israel oraz do sbełstwowania tam przez nas
sól żywności uwzględniających warunki.
2. Udzielania Agencji Żydowskiej wyłączonej kompa-
tencji do sterowania imigracją i osiedlaniem mas
żydowskich w Erec.
3. Utworzenia niezależnego Państwa Żydowskiego
w Erec-Israel.

(Z postanowień konferencji w Bilmei)

התאחדות הציונים הדמוקרטים, "אחוד" בפולין

מס המסמך כרטיס חבר

מס 11708

חבר להחלטות ב קמפוב

המרכז

12/11/46

*חלוציות, שגל תרבות עברית, בעליה ותועלתיות בני
המסורת עברית. יחס כבוד לרוח ירוי וריב, סמל רב-קבוצתי
ושיאה להתישבות - זאת הם עיקרי המנהל של התישבות, חלוציות*

הציונות מדגמת:

1. עליה חשית ובלתי מובנת של המוני החברים לערץ-ישראל;
התישבות בלתי מובנת בכל חלקי הערץ הבלתי מיושבים
ובלתי ממוסדים.
2. ספירת כלוא המסכות למימוש חלוצית לעל ולבני את
עליה ויחזיקו והתישבות בארץ.
3. התימת ערך ישראלי למדינת יהודים.
(המחלפות חשית כתישבות)

בשנת 1945 נולדה בעיר טשקנט (כיום בירת אוזבקיסטאן) בתם המשותפת של זאב ופולה, שנקראה על שם האישה הראשונה שנפטרה, (אחותה של האישה השנייה פולה), היא אמנו, חוה לבית מכטינגר.

לתקופה מסוימת אחרי המלחמה חזרה המשפחה להתגורר בפולין, שם היו זאב ופולה חברים בהתאחדות הציונים הדמוקרטים "איחוד", תנועה ששמה לה למטרה "חלוציות, שפה ותרבות עברית, העפלה והגנה, יחס כבוד למסורת עברית, יחס כבוד לרעות ידיד ויריב, טיפוח דת העבודה ושאיפה להתיישבות".

בהמשך, החליטו בני הזוג לשכן זמנית את שני ילדיהם ה"בוגרים" בבית יתומים יהודי, הקרוי Piotrolesie, והם עצמם נסעו לאוסטריה, שם התגוררו בעיר זלצבורג כשנה, עם בתם התינוקת חוה, ושם למד זאב בבית ספר אורט.

בשנת 1948, לאחר קום המדינה, עלו זאב, פולה וחוה ארצה. הם נסעו לנמל מרסיי שבצרפת,

ומשם הפליגו באניית "צים" שנקראה "קדמה", עד לנמל חיפה. ילדיהם יקי ומרים הגיעו ארצה שנה מאוחר יותר, במסגרת "עליית הנוער".

לאחר המלחמה הסתבר לסבא זאב שהוא נותר השריד היחיד מכל משפחתו הענפה. זאב הנציח את בני משפחתו בכיתוב על מציבה לזכר קהילת קילץ, ודרך כיתוב זה (שבו כתב את שמות בני המשפחה שנספו) התאפשר לנו למעשה להכיר את שורשיו - שורשינו.

סבתא פולה הייתה חלשה וחולינית רוב ימיה. היא חלתה בגיל צעיר בניוון שרירים, ובשנותיה האחרונות הייתה מאושפזת בבית חולים סיעודי בגדרה, שם נפטרה בשנת 1972, כשהיא בת 56.

סבא זאב חי חיים נוקשים, מרירים ומלאי סבל, אך זכה להגיע לשיבה טובה. הוא נפטר בשנת 2002, בגיל 82.

פרק זה נועד להנציח אותם ואת כל בני משפחתם הרבים שלא זכו לשרוד את אותה תקופה נוראית וחשוכה.

התאחדות הציונים הדמוקרטים
„אחוד“ בפולין

כרטיס-חבר
נס' 14,915

D-04714

Zjednoczenie Sjonistów-Demokratów
„ICHUD“ w Polsce.

LEGITYMACJA
Nr. 14,915

19

Zjednoczenie Sjonistów-Demokratów „ICHUD“ w Polsce

Nazwisko Maschtynger

Imię Isła

jest członkiem organizacji w Przełkono

Komitet Centralny

Przełkono dn. 15. VII 1946

Zjednoczenie Sjonistów-Demokratów „ICHUD“ w Polsce
Komitet Centralny

Chalutzim, język i kultura hebrajska, żydowski samobrona, porzucenie wzrost religijnych i tradycji, maksymalna wzajemna tolerancja oraz pielęgnowanie kultury pracy na ziemi palestyńskiej – oto główne zasady wyekszowawco „Ichudu“.

Sygnifikacja dąży do:

1. Wolnej i nieograniczonej imigracji żydowskiej do Erec-Israel oraz do skolonizowania tam przez naród żydowski wszystkich wolnych terenów.
2. Udzielenia Agencji Żydowskiej wyłącznej kompetencji do kierowania imigracją i osiedleniem mas żydowskich w Erec.
3. Utworzenia niezależnego Państwa Żydowskiego w Erec-Israel

(Z postanowień konferencji w Biltmore)

התאחדות הציונים הדמוקרטים „אחוד“ בפולין

שם המשפחה מאשטינגר

שם איסל

חבר התנועה ב פּרֶעֶלְקוֹנֶה

המרכז

פּרֶעֶלְקוֹנֶה תאריך 15. VII 1946

חלוצים, שפה והרפתקה, העשרה והגות, יום ספור למסורת עברית, יום ספור לעולות וירי ויריב, ספור דת העבודה ושאיפה לחיישנות – אלה הם עיקרי התנועה של תנועת האחודים: הישנות שואפת

1. עליה חספה וכלאי חובלת של המוני חוזרים לארץ-ישראל; הישנות כלאי חובלת בכל חלקי הארץ הכלאי חוזרים וכלאי חספה.
2. מסירת כלוא חספות לישיבות העברית לטוב ולחן את עלית חוזרים החיישנות בארץ.
3. העשרת ארץ ישראל לערבת יהודים.

(מהחלטות ועידת בילטמור)

